ଏଲୀୟା — ସଂଖ୍ୟା ଚାରି

ଦାସତ୍ୱ

Jeff Pippenger
2023-10-01

ଏଲୀୟଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସେତେବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହା ଘୋଷଣା କରନ୍ତି ଯେ, ତିନି ଓ ଅର୍ଧ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ବର୍ଷା ହେବ ନାହିଁ।

> ଗିଲିଆଦର ନିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଥିବା ତିଶ୍ବୀୟ ଏଲିୟା ଆହାବଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବନ୍ତ ଅଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ସାନିଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଦଣ୍ଡାୟମାନ; ମୋର ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ ନ ହେଲେ, ଏହି ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ ନ ଶିଶିର ପଡ଼ିବ, ନ ବର୍ଷା ହେବ।" 1 ରାଜାବଳୀ 17:1।

ସେହି ସାଢେ ତିନି ବର୍ଷ 538 ରୁ 1798 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଆଟୀରାର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। 1798 ମସିହାରେ, ଖରାର ସମୟ ଶେଷ ହେବାବେଳେ, ଏଲୀୟା ଆହାବଙ୍କୁ କର୍ମେଲକୁ ଡାକିଲେ। ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ 1844 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରର ଘଣ୍ଟାକୁ ଘୋଷଣା କରିଥିଲା। ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା ଆହାବଙ୍କୁ ଆଦେଶ—ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲକୁ କର୍ମେଲରେ ସମାବେଶ କରିବା ପାଇଁ।

> ଏବଂ ଏପରି ଘଟିଲା, ଯେତେବେଳେ ଆହାବ ଏଲିୟାଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ଆହାବ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଇସ୍ରାଏଲକୁ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମେ କି?" ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ କରିନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଏବଂ ତୁମ ପିତାଙ୍କ ଘରାଣା କରିଛ, କାରଣ ତୁମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛ, ଏବଂ ତୁମେ ବାଆଲମାନଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିଛ। ଏବେ ତେଣୁ ଲୋକ ପଠାଇ, ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲକୁ କର୍ମେଲ ପର୍ବତରେ ମୋ ପାଖକୁ ଏକତ୍ର କର; ଏବଂ ବାଆଲର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଚାରିଶେ ପଞ୍ଚାଶ ଜଣ, ଓ ଉପବନମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଚାରିଶେ ଜଣ, ଯେମାନେ ଯେଜେବେଲଙ୍କ ଭୋଜନ ଟେବୁଲରେ ଭୋଜନ କରନ୍ତି।" ତେଣୁ ଆହାବ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇଲେ, ଏବଂ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ କର୍ମେଲ ପର୍ବତରେ ଏକତ୍ର କଲେ। ପରେ ଏଲିୟା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, "କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ଦୁଇ ମତର ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୱିଧାରେ ରହିବ? ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ ହିଁ ପରମେଶ୍ୱର, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର; କିନ୍ତୁ ଯଦି ବାଆଲ, ତେବେ ତାହାକୁ ଅନୁସରଣ କର।" କିନ୍ତୁ ଲୋକେ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କଥା ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ। ୧ ରାଜାବଳୀ ୧୮:୧୭–୨୧।

ଏଲିୟାଙ୍କ ସମୟରେ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ କର୍ମେଲକୁ ସମାବେଶ ହୋଇଥିଲା; ଏହା ପୁଣି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ତିନୋଟି ମଣ୍ଡଳୀ ଏକତ୍ର ସଂଗୃହୀତ ହୋଇଥିବା ୱିଲିଆମ ମିଲରଙ୍କ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା। ଯେ ମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରଥମେ ଇଜେବେଲଙ୍କ ନିର୍ଯାତନାରୁ ପଳାଇବା ପାଇଁ ୫୩୮ ମସିହାରେ ମରୁଭୂମିକୁ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲା, ଥିଆତିରାର ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ଯାହା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ସେହି ମଣ୍ଡଳୀ ୱିଲିଆମ ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଥିବା ଏଲିୟାଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ସାମ୍ନା କରିବାକୁ ଥିବା ପିଢ଼ି ଭାବେ ମରୁଭୂମିରୁ ବାହାରିଲା। ତାହା ପରେ ପୃଥିବୀର ପଶୁଟି ତାହାର ମୁଖ ଖୋଲି ସେହି ନିର୍ଯାତନାର ବନ୍ୟାକୁ ଗିଲିଦେଲା, ଯାହା ବାରଶେ ଷାଠି ବର୍ଷ ଧରି ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପଠାଯାଇଥିଲା।

> ଏବଂ ପୃଥିବୀ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲା, ଏବଂ ପୃଥିବୀ ନିଜ ମୁଖ ଖୋଲିଲା, ଏବଂ ନାଗ ନିଜ ମୁଖରୁ ଯେ ଜଳପ୍ରବାହ ଛାଡ଼ିଥିଲା, ତାହାକୁ ଗିଲିଦେଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 12:16.

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ "ଏକ ଜାତିର କଥା କହିବା" ବୋଲି କୁହିଲେ ତାହାର ବିଧାନମୂଳକ ଓ ନ୍ୟାୟିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉଦ୍ଦିଶ୍ୟ କରାଯାଏ, ଏବଂ ୧୭୮୯ ମସିହାରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର "ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ସମ୍ବିଧାନ" ନାମକ ସେହି ଦୈବୀ ଦଲିଲକୁ ସ୍ଥାପନ କଲା, ଏହିପରିଭାବେ ସେ ଅଧିକାର ଓ ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ସୁରକ୍ଷିତ କଲା, ଯାହା ୟୁରୋପର ରାଜାମାନେ ଓ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ କାଥଲିକ ଚର୍ଚ୍ଚ—ଉଭୟଙ୍କର ନିର୍ଯାତନାରୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା।

"କୌଣସି ଜାତିର କଥା କହିବା ମାନେ ତାହାର ବିଧାନମୂଳକ ଏବଂ ନ୍ୟାୟିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ।" The Great Controversy, 443.

୧୭୮୯ ମସିହାରେ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ବାଇବେଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟ ଭାବରେ ତାହାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଭୂମିକା ଆରମ୍ଭ ହେବାର ସମୟର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ, ସେ ମେଷଶାବକ ପରି କଥା କହିଲା; କିନ୍ତୁ ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆସିଲେ, ସେ ଅଜଗର ପରି କଥା କହିବ।

ଏବଂ ମୁଁ ପୃଥିବୀରୁ ଉଦ୍ଭବ ହେଉଥିବା ଆଉ ଗୋଟିଏ ପଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିଲି; ତାହାର ମେଷଶାବକ ସଦୃଶ ଦୁଇଟି ଶିଙ୍ଗ ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଅଜଗର ପରି କଥା କହୁଥିଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:11.

ପୃଥିବୀୟ ପଶୁର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ତାହାର କଥା କହିବା ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି। 1798 ମସିହାରେ, ଆହାବ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲକୁ କର୍ମେଲ ପର୍ବତରେ ଡାକିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଏଲିୟା ଏକ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଦେଖୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବ ଯେ, ଇବ୍ରୀମାନଙ୍କର ଈଶ୍ୱର କିମ୍ବା ଯେଜେବେଲଙ୍କର ଦେବତା—ଏହାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ସତ୍ୟ ଈଶ୍ୱର। ଯେଜେବେଲଙ୍କ ପାଖରେ ବାଆଲଙ୍କ ଚାରିଶେ ପଚାଶ ଜଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଏବଂ ଉପବନର ଚାରିଶେ ଜଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଥିଲେ। ମିଥ୍ୟା ଦେବତା ବାଆଲ ଥିଲେ ଜଣେ ପୁରୁଷ ଦେବତା ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଦେବୀ ଆଷ୍ଟାରୋଥ ଥିଲେ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଦେବୀ।

ସେହି ଦୁଇ ବର୍ଗର ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ଚର୍ଚ୍ଚ ଏବଂ ରାଜ୍ୟର ସଂଯୋଗକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, କାରଣ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ପୁରୁଷ ଏବଂ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ସହିତେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଏ, ସେଠାରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣେ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ଏବଂ ପୁରୁଷ ରାଜ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏଲିୟା, ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ପୁରୁଷ ମିଥ୍ୟା ଦେବତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ଏବଂ ଆହାବ ଓ ଯେଜେବେଲଙ୍କ ବିବାହ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବା ଚର୍ଚ୍ଚ ଓ ରାଜ୍ୟର ଅପବିତ୍ର ସଂଯୋଗକୁ ସାମ୍ନା କରୁଥିବାବେଳେ, ଆଠ ଶତ ପଚାଶ ବନାମ ଜଣେ ଏମିତି ସଂଖ୍ୟାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟକ ଥିଲେ। ଆହାବ ଓ ଯେଜେବେଲଙ୍କ ଚିତ୍ରଣ ଚର୍ଚ୍ଚ ଏବଂ ରାଜ୍ୟର, Republicanismର ଶିଙ୍ଗର ଦୁର୍ନୀତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ Baal ଓ Ashtaroth ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଙ୍ଗର ଦୁର୍ନୀତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି।

ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥୁଆତୀରା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଦୁଷ୍ଟଧର୍ମ ବିରୋଧରେ ଏଲିୟାଙ୍କର ପ୍ରତିବାଦହିଁ ଏହି ବିଷୟ ଥିଲା। ଏଲିୟା ଜଣେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, କାରଣ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟର ଏକମାତ୍ର ସଂଜ୍ଞା ହେଲା—ଯେ ରୋମ ବିରୋଧରେ ପ୍ରତିବାଦ କରେ। ଏଲିୟାଙ୍କର ପ୍ରତିବାଦ ଏହି କଥାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯେ, ଏକ ଭ୍ରଷ୍ଟ ରାଜ୍ୟ ଓ ଏକ ଭ୍ରଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ ଘଟିଥିବା ଅପବିତ୍ର ମୈତ୍ରୀ ଦ୍ୱାରା ସାଧିତ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ରାଜ୍ୟର ସଂଯୋଗ ବିରୋଧରେ ପ୍ରତିବାଦ।

ତଥାପି ତୋର ବିରୋଧରେ ମୋର କିଛି କଥା ଅଛି, କାରଣ ତୁମେ ସେହି ନାରୀ ଯେଜେବେଲକୁ ସହି ଆସୁଛ, ଯେ ନିଜକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତ୍ରୀ ବୋଲି କହେ, ଏବଂ ମୋର ଦାସମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟଭିଚାର କରିବାକୁ ଓ ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯାଇଥିବା ଜିନିଷ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଭ୍ରମିତ କରେ। ମୁଁ ତାହାକୁ ତାହାର ବ୍ୟଭିଚାରରୁ ମନଫେରାଇବା ପାଇଁ ସମୟ ଦେଇଥିଲି; କିନ୍ତୁ ସେ ମନଫେରାଇଲା ନାହିଁ। ଦେଖ, ମୁଁ ତାହାକୁ ଶଯ୍ୟାରେ ପକାଇଦେବି, ଏବଂ ଯେମାନେ ତାହା ସହିତ ବ୍ୟଭିଚାର କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମହାକ୍ଳେଶରେ ପକାଇଦେବି, ଯଦି ସେମାନେ ନିଜନିଜ କର୍ମରୁ ମନଫେରାନ୍ତି ନାହିଁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 2:20–22।

ଖାଇବା ମାନେ ଆପଣ ଯେ ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ତାହାକୁ ସୂଚାଏ; ଏବଂ ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କୁ ବଳିଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ସନ୍ଦେଶ କାଥୋଲିକ ଧର୍ମର ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ସୂଚାଏ, ଯାହା ଘୃଣିତ ପ୍ରତିମାପୂଜାର ସ୍ୱୟଂ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ କାଥୋଲିକ ଧର୍ମର ଅନେକ ଅନ୍ୟଧର୍ମୀୟ ଶିକ୍ଷାକୁ, ବିଶେଷକରି ସୂର୍ଯ୍ୟପୂଜାକୁ, ଗ୍ରହଣ କରିଆସିଥିଲେ।

ବ୍ୟ ଭିଚାର ଏକ ଅବୈଧ ସମ୍ ୍ବନ୍ଧ ଅଟେ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ ଶୀୟ ଭାବରେ ଏହା ସଂବିଧାନ ଯାହାକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରେ, ତାହାର ମୂଳ ସାରତ୍ତ୍ୱ କୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ଅର୍ଥାତ୍ ମଣ୍ଡ ଳୀ ଓ ରାଜ୍ୟ ର ସଂଯୋଗ। ଆହାବ ଯେଜେବେଲଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଅବୈଧ ସମ୍ ୍ବନ୍ଧ ରେ ଥିଲେ, କାରଣ ଇସ୍ର ାଏଲର ରାଜା ଭାବେ ସେ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜାତୀୟ ରାଜକୁମାରୀଙ୍କ ୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ଉଚିତ

ନଥିଲା। ଯୀଶୁ ଯୋହନ ବାପ୍ତିସ୍ମଦାତାଙ୍କୁ ଏଲିଆ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କଲେ, ଏବଂ ଯୋହନ ମଧ୍ୟ ସେହି ଏକେଇ ଅପବିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ସାମ୍ନା କଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ହେରୋଦଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କ ଜୀବନସଙ୍ଗିନୀ ହେରୋଦିଆଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିବା ପାଇଁ ତିରସ୍କାର କଲେ।

> କାରଣ ହେରୋଦ ଯୋହନଙ୍କୁ ଧରି, ବାନ୍ଧି, ତାଙ୍କର ଭାଇ ଫିଲିପ୍ପଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ହେରୋଦିଆଙ୍କ ନିମିତ୍ତେ ତାଙ୍କୁ କାରାଗାରରେ ପକାଇଥିଲେ। କାରଣ ଯୋହନ ତାହାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ରଖିବା ତୁମ ପାଇଁ ବିଧିସମ୍ମତ ନୁହେଁ। ମାଥିଉ 14:3, 4.

ଆହାବ ଓ ଯେଜେବେଲଙ୍କ ସହିତ ଏଲିୟାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖୀନତା, ହେରୋଦ ଓ ହେରୋଦିଆଙ୍କ ସହିତ ଯୋହନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖୀନତାର ପୂର୍ବଛାୟା ଥିଲା; କାରଣ ଉଭୟ ସମ୍ପର୍କ ଚର୍ଚ୍ଚ ଓ ରାଜ୍ୟର ଏକ ଅବୈଧ ସମ୍ପର୍କକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ସମେତେ ସେମାନେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଏଲିୟା-ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ପାପାସୀ (ଯେଜେବେଲ ଓ ହେରୋଦିଆ), ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରସଂଘକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଦଶ ରାଜାମାନଙ୍କୁ (ଆହାବ ଓ ହେରୋଦ), ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରକୁ (କର୍ମେଲର ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଓ ହେରୋଦିଆଙ୍କ କନ୍ୟା ସାଲୋମେ) ସମ୍ମୁଖୀନ କରନ୍ତି।

କର୍ମେଲର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୟ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ, ଏଲିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର ସଂବିଧାନର ସମର୍ଥନ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଯାହା ଚର୍ଚ୍ଚ ଓ ରାଜ୍ୟର ପୃଥକତାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ସଂବିଧିବଦ୍ଧ କରେ।

> ଏବଂ ଏମିତି ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ଆହାବ ଏଲିୟାଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ଆହାବ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି, ଯେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ କରୁଛ?" ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ କରିନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଏବଂ ତୁମ ପିତାଙ୍କ ଘରାଣା, କାରଣ ତୁମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛ, ଏବଂ ତୁମେ ବାଆଲଦେବମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିଛ।" 1 ରାଜାବଳୀ 18:17, 18.

ସଂବିଧାନ ଏହା ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲା ଯେ ରିପବ୍ଲିକନବାଦ ଓ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ଦୁଇ ଶିଙ୍ଗ ସଦା ପରସ୍ପରରୁ ପୃଥକ ରହିବ। କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପରିଚୟ କରାଏ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଶେଷରେ ଏକ ଅଜଗର ପରି କଥା କହିବ, ସେତେବେଳେ ଏହା ସେହି ସମୟରେ କରିବ ଯେତେବେଳେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ଚର୍ଚ୍ଚମାନେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ହସ୍ତଗତ କରି ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ଶାସନ ସହିତ ଏକତ୍ରିତ ହେବେ।

> "କିନ୍ତୁ 'ପଶୁର ପ୍ରତିମା' କ'ଣ? ଏବଂ ଏହା କିପରି ଗଠିତ ହେବ? ଏହି ପ୍ରତିମା ଦୁଇ ଶିଂ ଥିବା ପଶୁ ଦ୍ୱାରା ତିଆରି ହୁଏ, ଏବଂ ଏହା ସେହି ପଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ପ୍ରତିମା ଅଟେ। ଏହାକୁ 'ପଶୁର ପ୍ରତିମା' ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ। ତେଣୁ ପ୍ରତିମାଟି କିପରି ଅଟେ ଏବଂ ଏହା କିପରି ଗଠିତ ହେବ, ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଆମେ ପଶୁଟିର ସ୍ୱୟଂ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ—ଅର୍ଥାତ୍ ପାପାସୀ—ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ।"
>
> "ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କଳିସିଆ ସୁସମାଚାରର ସରଳତାରୁ ଦୂର୍ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇ ଅନ୍ୟଜାତିୟ ଆଚାର ଓ ପରମ୍ପରାମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଦୂଷିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତିକୁ ହରାଇଦେଲା; ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିବେକକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଲୌକିକ ଶକ୍ତିର ସମର୍ଥନ ଖୋଜିଲା। ତାହାର ପରିଣାମ ହେଲା ପାପତନ୍ତ୍ର—ଏମିତି ଗୋଟିଏ କଳିସିଆ, ଯାହା ରାଜ୍ୟର ଶକ୍ତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କଲା ଏବଂ ତାହାକୁ ନିଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟସାଧନ ପାଇଁ, ବିଶେଷକରି 'ବିଧର୍ମ'ର ଦଣ୍ଡଦାନ ପାଇଁ, ବ୍ୟବହାର କଲା। ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଗଢ଼ିବା ପାଇଁ, ଧାର୍ମିକ ଶକ୍ତିକୁ ଏପରିଭାବେ ନାଗରିକ ସରକାରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ, ରାଜ୍ୟର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱକୁ ମଧ୍ୟ କଳିସିଆ ନିଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟସାଧନ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିବ।" The Great Controversy, 443.

କର୍ମେଲ ପର୍ବତରେ ଏଲିୟା ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ନିକଟକାଳରେ କାଥୋଲିକ୍ ଧର୍ମର ପ୍ରଭାବରୁ ବାହାରି ଆସିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଆଲୋକକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଦ୍ୱାରା ରୋମକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିବାକୁ ବାଛିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବିପରୀତତାରେ ମିଲରାଇଟମାନେ ସତ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଭାବେ ସ୍ଥାପିତ ହେଲେ। ଏହିପରି, 1844 ମସିହାର ବସନ୍ତ କାଳରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଅର୍ଥ ଥିଲା ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କୁ ବାବିଲୋନର କନ୍ୟାମାନେ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିବା, ଏବଂ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ

ଶୃଙ୍ଗ ଭାବେ ପରିଚିତ କରାଇବା।

ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ମିଶରର ଦାସତ୍ୱରୁ ଏବଂ ଲାଲ ସମୁଦ୍ରର ଜଳ ମାଧ୍ୟମରେ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ, ସେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ମାନ୍ନାର ପରୀକ୍ଷା ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏକ କ୍ରମାଗତ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ସୂଚନା କଲେ।

> "ଅତୀତ ଯୁଗମାନଙ୍କର ସଞ୍ଚିତ ଆଲୋକ ଆମ ଉପରେ ପ୍ରଭାମାନ ହେଉଛି। ଇସ୍ରାଏଲର ଭୁଲିଯିବାର ଅଭିଲେଖ ଆମର ଜ୍ଞାନୋଦୟ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ହୋଇଛି। ଏହି ଯୁଗରେ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି, କୁଳ ଓ ଭାଷାରୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଗୋଟିଏ ଜନସମୁଦାୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରିତ କରିଛନ୍ତି। ଆଗମନ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ସେ ନିଜ ଉତ୍ତରାଧିକାର ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେ ଇସ୍ରାଏଲୀମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାରେ ନେଇଯାଇବାବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ। 1844 ମସିହାର ମହା ନିରାଶାରେ, ତାଙ୍କର ଜନମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ, ଯେପରି ଲାଲ ସାଗର କୂଳରେ ଇବ୍ରୀମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା, ସେପରି ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା।" Testimonies, volume 8, 115, 116.

୧୮୪୪ ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖର ନିରାଶା ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ବୁଝାମଣିକୁ ନେଇଗଲା, ଯାହା ପରେ ବିଶ୍ରାମବାରର ପରୀକ୍ଷାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲା, ଯେପରି ମନ୍ନାର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ଦଶଟି ପରୀକ୍ଷାର ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳାର ପ୍ରଥମଟି ହୋଇଥିଲା।

> "୧୮୪୭ ମସିହାରେ, ମେନ୍‌ର ଟପ୍‌ସହାମ୍‌ରେ, ଯେବେ ଭାଇମାନେ ସବ୍‌ବାଥ୍‌ଦିନରେ ସମବେତ ହୋଇଥିଲେ, ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲେ।"
>
> "ଆମେ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଏକ ଅସାଧାରଣ ଆତ୍ମାକୁ ଅନୁଭବ କଲୁ। ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲୁ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଆମ ଉପରେ ଅବତରିତ ହେଲେ। ଆମେ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲୁ। ଶୀଘ୍ରେ ମୁଁ ପୃଥିବୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଭୁଲିଗଲି ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମାର ଏକ ଦର୍ଶନରେ ଆବୃତ ହେଲି। ମୁଁ ଜଣେ ଦୂତଙ୍କୁ ଦ୍ରୁତଗତିରେ ମୋ ପାଖକୁ ଉଡ଼ି ଆସୁଥିବା ଦେଖିଲି। ସେ ଶୀଘ୍ରେ ମୋତେ ପୃଥିବୀରୁ ପବିତ୍ର ନଗରକୁ ନେଇଗଲେ। ସେହି ନଗରରେ ମୁଁ ଏକ ମନ୍ଦିର ଦେଖିଲି, ଯାହାରେ ମୁଁ ପ୍ରବେଶ କଲି। ପ୍ରଥମ ପର୍ଦ୍ଦା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ଯାଇଥିଲି। ସେହି ପର୍ଦ୍ଦା ଉପରକୁ ଉଠାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ମୁଁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କଲି। ସେଠାରେ ମୁଁ ଧୂପବେଦୀ, ସାତଟି ପ୍ରଦୀପଯୁକ୍ତ ପ୍ରଦୀପସ୍ତମ୍ଭ, ଏବଂ ଯାହା ଉପରେ ନିବେଦନ ରୁଟି ରଖାଯାଇଥିଲା ସେହି ମେଜକୁ ଦେଖିଲି। ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ମହିମା ଦେଖି ସାରିବା ପରେ, ଯୀଶୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଦ୍ଦାକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇଲେ, ଏବଂ ମୁଁ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କଲି।"
>
> "ପରମ ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନରେ ମୁଁ ଏକ ସିନ୍ଦ ୂକ ଦେଖିଲି; ତାହାର ଉପରେ ଓ ପାଶ୍ୱ ର୍ଗୁଡ଼ିକରେ ଅତ୍ୟ ନ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ ସୁନା ଲାଗିଥିଲା। ସିନ୍ଦ ୂକର ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ପାଶ୍ୱ ର୍ଶେଷରେ ଏକ ସୁନ୍ଦ ର କରୂବ ଥିଲା, ଯାହାର ପକ୍ଷ ଦ୍ୱ ୟ ତାହାର ଉପରେ ପ୍ର ସାରିତ ହୋଇଥିଲା। ସେମାନଙ୍କ ର ମୁହଁ ପରସ୍ପ ରଙ୍କ ପ୍ର ତି ମୁହାଁ କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ତଳକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। ସେହି ଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରେ ଏକ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ର୍ଧୂପପାତ୍ର ଥିଲା। ସିନ୍ଦ ୂକର ଉପରେ, ଯେଠାରେ ସେହି ଦୂତମାନେ ଦଣ୍ଡ ାୟମାନ ଥିଲେ, ସେଠାରେ ଅତ୍ୟ ନ୍ତ ଦୀପ୍ତ ିମୟ ଏକ ମହିମା ଥିଲା, ଯାହା ଈଶ୍ୱ ର ବାସ କରୁଥିବା ଏକ ସିଂହାସନ ପରି ପ୍ର ତୀତ ହୁଏଥିଲା। ଯୀଶୁ ସିନ୍ଦ ୂକ ପାଖରେ ଦଣ୍ଡ ାୟମାନ ଥିଲେ, ଏବଂ ସନ୍ତ ମାନଙ୍କ ର ପ୍ର ାର୍ଥନା ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଉଠିଆସିବାବେଳେ, ଧୂପପାତ୍ର ରେ ଥିବା ଧୂପ ଧୂଆଁ ଉତ୍ପ ନ୍ନ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଧୂପର ଧୂଆଁ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ର ପ୍ର ାର୍ଥନାମାନଙ୍କ ୁ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅର୍ପଣ କରୁଥିଲେ। ସିନ୍ଦ ୂକର ଭିତରେ ମନ୍ନ ାର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ର୍ପାତ୍ର , କୁଢ଼ି ଫୁଟିଥିବା ଆହରୋଣଙ୍କ ର ଦଣ୍ଡ , ଏବଂ ପଥରର ଫଳକଦ୍ୱ ୟ ଥିଲା, ଯାହା ପୁସ୍ତ କ ପରି ଏକାଠି ଭାବେ ମୁଡ଼ିଯାଉଥିଲା। ଯୀଶୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଲିଲେ, ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଆଙ୍ଗ ୁଠିଦ୍ୱ ାରା ଦଶ ଆଜ୍ଞ ା ଲିଖାଯାଇଥିଲା। ଗୋଟିଏ ଫଳକରେ ଚାରିଟି, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଟିରେ ଛଅଟି ଥିଲା। ପ୍ର ଥମ ଫଳକର ଚାରିଟି ଅନ୍ୟ ଛଅଟିଠାରୁ ଅଧିକ ଦୀପ୍ତ ିମାନ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଚତୁର୍ଥଟି, ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ର ାମଦିନର ଆଜ୍ଞ ା, ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ଦୀପ୍ତ ିମାନ ଥିଲା; କାରଣ ବିଶ୍ର ାମଦିନକୁ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ପବିତ୍ର ନାମର ସମ୍ମ ାନରେ ପାଳନ କରାଯିବା ପାଇଁ ପୃଥକ୍ କରାଯାଇଥିଲା। ପବିତ୍ର ବିଶ୍ର ାମଦିନ ଗୌରବମୟ ଦେଖାଯାଉଥିଲା—ତାହାର ଚାରିପାଖରେ ମହିମାର ଏକ ପ୍ର ଭାମଣ୍ଡ ଳ ଥିଲା। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ବିଶ୍ର ାମଦିନର ଆଜ୍ଞ ା କ୍ରୁଶରେ କୀଳିତ ହୋଇନଥିଲା। ଯଦି ତାହା

> ହୋଇଥାନ୍ତ ।, ତେବେ ଅନ୍ୟ ନଅଟି ଆଜ୍ଞ ।ମଧ ହୋଇଥାନ୍ତ ।; ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ଆଜ୍ଞ । ଭଙ୍ଗ କରିବା ପରି, ସେସବୁକୁ ମଧ ଭଙ୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ସ୍ୱ ।ଧୀନ ହୋଇଯାଉଥାନ୍ତୁ । ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଈଶ୍ୱ ର ବିଶ୍ର ।ମଦିନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତ ନ କରିନାହାନ୍ତି, କାରଣ ସେ କେବେ ବଦଳନ୍ତି ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ପୋପ ତାହାକୁ ସପ୍ତ ।ହର ସପ୍ତ ମ ଦିନରୁ ପ୍ର ଥମ ଦିନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତ ନ କରିଥିଲେ; କାରଣ ସମୟ ଓ ବ୍ୟ ବସ୍ଥ । ପରିବର୍ତ୍ତ ନ କରିବା ତାହାର ଥିଲା।" Early Writings, 32.

୧୭୯୮ ମସିହାରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗରୁ ବାହାରିଆସିବା ସମୟରେ ଏବଂ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଯିବା ପରେ, ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟ—ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ତେରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୁଇ-ଶିଙ୍ଗଯୁକ୍ତ ପୃଥିବୀୟ ପଶୁ—ତାହାର ଗତିକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଇତିହାସ ମାଧ୍ୟମରେ ଆରମ୍ଭ କଲା। ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟତ୍ୱ "ପବିତ୍ର ବାଇବେଲ" ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା ପବିତ୍ର ଦଲିଲ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକତା "ସଂବିଧାନ" ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା ପବିତ୍ର ଦଲିଲ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା। ପରମେଶ୍ୱର ଅରଣ୍ୟରେ ଥିବା ନିଜ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗରୁ ବାହାର କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେପରି ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ମିଶରୀୟ ଦାସ୍ୟତାର ସମୟରେ ଥିଲା, ସେହିପରି ସବ୍ବାଥ ଆଜ୍ଞା ଭୁଲିଯାଇଥିଲା। ଯେପରି ଇସ୍ରାଏଲ ସିନାୟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଦାନ ପାଇବାର ପଥରେ ଲାଲ ସାଗର ଅତିକ୍ରମ କରିଥିଲା, ସେହିପରି ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲ ଅକ୍ଟୋବର ୨୨, ୧୮୪୪ ଦିଗକୁ ଯାଇଥିବା ପଥରେ ଆଟଲାଣ୍ଟିକ ଅତିକ୍ରମ କରିଥିଲା, ଯେଠାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁନର୍ବାର ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ପ୍ରଭୁ ପୁନର୍ବାର ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଜନସମୁଦାୟକୁ ଉଦ୍ଭବ କରାଉଥିଲେ, ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଭଣ୍ଡାରୀ, ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ପ୍ରକାଶନମାନଙ୍କର ଭଣ୍ଡାରୀ ହେବେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟତ୍ୱର ଦାୟିତ୍ୱବସ୍ତ୍ର ବହନ କରିବେ। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତୀକ ସ୍ୱରୂପ ଦଶ ଆଜ୍ଞାର ଦୁଇଟି ପାଟିଆ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହାର ଅର୍ଥ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଭଣ୍ଡାରୀ ହେବେ; ଏବଂ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟର ଭଣ୍ଡାରୀ ଭାବେ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତୀକ ସ୍ୱରୂପ ହବକ୍କୂକଙ୍କ ଦୁଇଟି ପାଟିଆ ଦିଆଯାଇଥିଲା।

ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲ୍‌କୁ, ଯେତେବେଳେ ସେ ପୃଥିବୀ ସମ୍ମୁଖରେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲା—ଯାହା ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ଉତ୍ତରାଧିକାର ବୋହିନେଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘୋଷିତ ସନ୍ଦେଶ—ସେତେବେଳେ ଦୁଇଟି କରି ଥିବା ଉଭୟ ସେଟ୍‌ତାଲିକା ବହନ କରିବାକୁ ଥିଲା। ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗରୁ ବାହାରିଆସିଥିବା ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ସେତେବେଳେ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, ଯେପରି ପୁରାତନ ଇସ୍ରାଏଲ୍ ଲୋହିତ ସାଗର ଅତିକ୍ରମ କରୁଥିବା ବେଳେ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ "ବାଇବେଲ୍ ଏବଂ କେବଳ ବାଇବେଲ୍" ଏହି ମନ୍ତ୍ରକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ରୋମନ କାଥଲିକ୍‌ବାଦର ପୌତ୍ତଳିକ ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ଗ୍ରହଣ କରିଆସିବାରୁ (ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯାଇଥିବା ବସ୍ତୁମାନ) ସେ ଦେବବାକ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୁଝାମଣା ରଖିଥିଲା। ପରମେଶ୍ୱର ଏପରି ଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥିଲେ ଯେ, ଏକ ସତ୍ୟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ "ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମଗ୍ର ବାକ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବ, ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଇଟି କରି ଥିବା ସେହି ଉଭୟ ସେଟ୍‌ତାଲିକା, ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଚରିତ୍ର—ଉଭୟକୁ—ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ଏମିତି ଏକ ସତ୍ୟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଜନସମୁଦାୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବା, ଯେମାନେ ତାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟ—ଉଭୟର—ଭଣ୍ଡାରରକ୍ଷକ ହେବେ।

> "ଈଶ୍ୱର ଏହି ଦିନରେ ତାଙ୍କ କଳିସିଆକୁ, ଯେପରି ସେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଡାକିଥିଲେ, ପୃଥିବୀରେ ଏକ ଆଲୋକ ଭାବେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବା ପାଇଁ ଡାକିଛନ୍ତି। ସତ୍ୟର ପ୍ରବଳ ବିଭାଜକ ଅସ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା, ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ, ସେ ତାଙ୍କମାନଙ୍କୁ କଳିସିଆମାନଙ୍କଠାରୁ ଏବଂ ଜଗତଠାରୁ ପୃଥକ କରି, ନିଜ ସହ ପବିତ୍ର ସନ୍ନିକଟତାରେ ଆଣିଛନ୍ତି। ସେ ତାଙ୍କୁ ନିଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ରକ୍ଷକ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ମହାନ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅର୍ପଣ କରିଛନ୍ତି। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ଅର୍ପିତ ପବିତ୍ର ଈଶ୍ୱରବାକ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି, ଏହାମାନେ ଜଗତକୁ ସଂପ୍ରେଷିତ କରିବାକୁ ଥିବା ଏକ ପବିତ୍ର ନ୍ୟାସ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14ର ତିନି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର ଆଲୋକକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିଭାବେ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ଦୀର୍ଘତା ଓ ପ୍ରସ୍ଥତାରେ ସତର୍କବାଣୀ ଧ୍ୱନିତ କରନ୍ତି।" Testimonies, volume 5, 455.

ଯେମାନେ ଦୁଇ ସମୁଚ୍ଚୟର ଦୁଇ ପଟିଆ ଫଳକର ନିକ୍ଷେପଭଣ୍ଡାରୀ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେ ସତର୍କବାର୍ତ୍ତା ଘୋଷିତ ହେବାକୁ ଅଛି, ତାହା କାଥଲିକଧର୍ମର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ବିରୋଧରେ। ସେହି ପ୍ରତିବାଦ ଆହାବ ଓ ଇଜେବେଲଙ୍କର ଅବୈଧ ସମ୍ପର୍କ ବିରୋଧରେ ଅଟେ, ଏବଂ କର୍ମେଲ ପର୍ବତରେ ଏଲିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାହା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା। ସିନାୟ ପର୍ବତରେ ପାଥରର ଦୁଇ ଫଳକ ଦେବା, 1842 ରୁ 1849 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସରେ ହବକ୍କୂକଙ୍କର ବସ୍ତ୍ରର ଦୁଇ ଫଳକ ଦେବାର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା। ହବକ୍କୂକଙ୍କର ସେହି ଦୁଇ ଫଳକ ହେଉଛି ଦେବତା ଓ ତାଙ୍କର ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଚୁକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କର ପ୍ରତୀକ। ସେହି ଫଳକମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେବତାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ସହିତ ସମାନ ହେବ।

ମିଲେରାଇଟମାନେ ପରମ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରି ସବ୍ବାଥର ଆଲୋକ ଗ୍ରହଣ କଲେ, କିନ୍ତୁ ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। ସେହି ସମୟରେ ରିପବ୍ଲିକାନିଜମ୍‌ର ଶିଙ୍ଗଟି ଠିକ୍ ସେହି ଏକେ ଇତିହାସ ମାଧ୍ୟମରେ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିଲା। ଏବଂ ଉଭୟ ଶିଙ୍ଗ 1863 ମସିହାରେ ସେମାନଙ୍କର ସଂଯୁକ୍ତ ଅଗ୍ରଯାତ୍ରାରେ ଏକ ମାଇଲଷ୍ଟମ୍ଭକୁ ପହଞ୍ଚିବେ।

ମିଲରଙ୍କ ଏଲିୟାହ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଙ୍ଗକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବାର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହ ଏକ କ୍ରମବର୍ଦ୍ଧମାନ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ସମାନ ଇତିହାସରେ ରିପବ୍ଲିକନ୍ ଶିଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ରାଜନୈତିକ ବିକାଶର ଏକ କ୍ରମବର୍ଦ୍ଧମାନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସହ ସଂପୃକ୍ତ ଥିଲା। ଉଭୟ ଶିଙ୍ଗ ଏକେ ପୃଥିବୀର ପଶୁ ଉପରେ ଅଛି, ତେଣୁ ସେମାନେ ପୃଥିବୀର ସେହି ପଶୁର ସମଗ୍ର ଇତିହାସ ଜୁଡ଼ି ଏକସାଥିରେ ଅଗ୍ରସର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ।

ପୃଥିବୀର ପଶୁର ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ଶିଙ୍ଗର ପ୍ରଥମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଥିଲା 1789 ମସିହାରେ ସମ୍ବିଧାନକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ। 1798 ମସିହାରେ, (ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷକାଳରେ, ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ ଅମୋହରିତ ହେଲା), ପୃଥିବୀର ପଶୁ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟ ଭାବରେ କହିବ। 1798 ମସିହା ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟ ଭାବରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଆରମ୍ଭ ଥିଲା, ଏବଂ 1798 ମସିହାରେ ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଇତିହାସର ଆରମ୍ଭରେ ଯେ କଥନ ଘଟିଥିଲା, ସେହି କଥନ ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟ ଶେଷଥର କହିବାର ସମୟର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ହେବ; ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ନାଗର ସ୍ୱର ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। 1798 ମସିହାରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ଶିଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ପାସ୍ କରାଯାଇଥିବା ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ବିଚାର କରୁ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ନାଗ ସଦୃଶ କହିବା ବେଳେ ରବିବାର ନିୟମ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭାବେ ପାସ୍ ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା ନିୟମଗୁଡ଼ିକର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଆମେ ଦେଖିବାକୁ ଆଶା କରିବା ଉଚିତ। ନିମ୍ନଲିଖିତ ଏହି ଚାରିଟି ନିୟମକୁ ବିଚାର କରୁଥିବାବେଳେ, ନିଜକୁ ପଚାରନ୍ତୁ—1798 ମସିହାରେ ପାସ୍ ହୋଇଥିବା ଏହି ଚାରିଟି ନିୟମରେ କି ଆଲଫା ଓ ଓମେଗାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସ୍ୱାକ୍ଷର ରହିଛି?

୧୭୯୮ ମସିହାରେ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର "ଏଲିଏନ୍ ଏବଂ ସେଡିସନ୍ ଆକ୍ଟସ୍" ନାମରେ ପରିଚିତ କିଛି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇନ ପାସ୍ କରିଥିଲା। ଏହି ଆଇନଗୁଡ଼ିକ ମୋଟ ଚାରିଟି ଆଇନର ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳା ଥିଲା, ଯାହା ଫେଡେରାଲିଷ୍ଟ-ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କଂଗ୍ରେସ୍ ଦ୍ୱାରା ପାସ୍ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଦ୍ୱିତୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ତଥା ଜର୍ଜ ୱାଶିଂଟନଙ୍କ ପୂର୍ବତନ ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଜନ୍ ଆଡାମ୍ସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଇନରୂପେ ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହୋଇଥିଲା।

ପ୍ରାକୃତିକରଣ ଅଧିନିୟମ: ଏହି ଆଇନ ପ୍ରବାସୀମାନେ ଆମେରିକା ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରର ନାଗରିକ ହେବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ବାସକାଳୀନ ଶର୍ତ୍ତକୁ ୫ ବର୍ଷରୁ ୧୪ ବର୍ଷକୁ ବିସ୍ତାର କଲା। ଏହାର ପ୍ରଧାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ସମ୍ପ୍ରତି ଆସିଥିବା ପ୍ରବାସୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବକୁ ସୀମିତ କରିବା, ଯେମାନେ ପ୍ରାୟତଃ ବିପକ୍ଷ ଦଳ, ଡେମୋକ୍ରାଟିକ-ରିପବ୍ଲିକନମାନଙ୍କ ସହ ସମରେଖିତ ଥାନ୍ତିଲେ।

ଏଲିଏନ୍ ଫ୍ରେଣ୍ଡସ୍ ଆକ୍ଟ: ଏହି ଆଇନ ଶାନ୍ତିକାଳୀନ ସମୟରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ବିପଦସ୍ୱରୂପ ବୋଲି ମନ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା ଅନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବାସିତ କରିବା ପାଇଁ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ ଅଧିକୃତ କରିଥିଲା। ଏହା ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ ସେ ବିପଜ୍ଜନକ ବୋଲି ବିଚାର କରୁଥିବା କୌଣସି ଅନାଗରିକଙ୍କୁ ନିରୁଦ୍ଧ କରିବା ଏବଂ ନିର୍ବାସିତ କରିବାର ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲା।

ବିଦେଶୀ ଶତ୍ରୁ ମାନଙ୍କ ଆଇନ: ଏହି ଆଇନ ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ସହ ଯୁଦ୍ଧ ରତ ଦେଶମାନଙ୍କ ର ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ, ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ନିର୍ବାସନ ପାଇଁ ବ୍ୟ ବସ୍ଥା କରୁଥିଲା। ୧୭୯୦ ଦଶକର ଶେଷଭାଗର ତିବ୍ର ଉତ୍ତେ ଜନାପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସତର୍କତାମୂଳକ ପଦକ୍ଷେ ପ ଭାବରେ ଏହା ପ୍ର ଣୟନ କରାଯାଇଥିଲା।

ସେଡିଶନ୍ ଆକ୍ଟ: ଏହା ଏଲିଏନ୍ ଏବଂ ସେଡିଶନ୍ ଆକ୍ଟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ସବୁଠାରୁ ବିବାଦସ୍ପଦ ଥିଲା। ସରକାର କିମ୍ବା ତାହାର କର୍ମକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପକୀର୍ତ୍ତି କରିବା କିମ୍ବା ଲୋକଦୃଷ୍ଟିରେ ଅବମାନିତ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ "ମିଥ୍ୟା, କଳଙ୍କଜନକ, ଏବଂ ଦୁରାଶୟପୂର୍ଣ୍ଣ" ରଚନା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଏହା ଏକ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ରୂପେ ପରିଣତ କରିଥିଲା। ସମାଲୋଚକମାନେ ଏହାକୁ ମତପ୍ରକାଶର ସ୍ୱାଧୀନତା ଏବଂ ପ୍ରେସ୍‌ର ସ୍ୱାଧୀନତା ଉପରେ ସରାସରି ଆକ୍ରମଣ ବୋଲି ଦେଖିଥିଲେ।

ଏଲିଏନ୍ ଏବଂ ସେଡିସନ୍ ଆକ୍ଟଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିବାଦସ୍ପଦ ଥିଲା ଏବଂ ଡେମୋକ୍ରାଟିକ-ରିପବ୍ଲିକାନ୍ମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିରୋଧିତାକୁ ଉଦ୍ଭବ କରାଇଥିଲା, କାରଣ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଯେ ଏହି ଆଇନଗୁଡ଼ିକ ସଂବିଧାନସମ୍ମତ ମୌଳିକ ଅଧିକାରମାନଙ୍କୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରୁଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ରାଜନୈତିକ ଦଳକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ରଚିତ ହୋଇଛି। ସେମାନେ ଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ଆଇନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଥମ ସଂଶୋଧନର ଉପରେ ଅତିକ୍ରମଣ, ଯାହା ମତ ପ୍ରକାଶର ସ୍ୱାଧୀନତା ଏବଂ ପ୍ରେସର ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ସୁରକ୍ଷା କରେ। ଶେଷରେ, 1800 ମସିହାର ନିର୍ବାଚନରେ ଏହି ଆଇନଗୁଡ଼ିକ ଏକ ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କଲା, ଯେତେବେଳେ ଥୋମାସ୍ ଜେଫର୍ସନ୍ ଏବଂ ଡେମୋକ୍ରାଟିକ-ରିପବ୍ଲିକାନ୍ମାନେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପଦ ଏବଂ କଂଗ୍ରେସରେ ବିଜୟୀ ହେଲେ, ଯାହାର ପରିଣାମରୂପେ ସେଡିସନ୍ ଆକ୍ଟର ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଲା।

ଡେମୋକ୍ରାଟିକ-ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ଦଳ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲା ଯେ ଏହି ଆଇନଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବିଧାନଦ୍ୱାରା ସୁନିଶ୍ଚିତ ମୌଳିକ ଅଧିକାରମାନଙ୍କୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଯେ ଏହି ଆଇନଗୁଡ଼ିକ ବିପକ୍ଷ ରାଜନୈତିକ ଦଳକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା। ଏହି ଆଇନଗୁଡ଼ିକ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା କିମ୍ବା ପରେ ସ୍ୱୟଂକ୍ରିୟ ଭାବେ ଅବସାନ ପାଇଥିଲା—ଏହାର କୌଣସି ମତଲବ ନାହିଁ; ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଶେଷକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ। ଯେ ଇତିହାସରେ ଏହି ଆଇନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଥିଲା କିମ୍ବା ଆଇନରୂପେ "କଥା କହିଥିଲା," ସେଠାରେ ଫେଡେରାଲିଷ୍ଟ ଦଳକୁ ଡେମୋକ୍ରାଟ-ରିପବ୍ଲିକାନ୍ସ ବୋଲି ଆହ୍ୱାନିତ ଏକ ଦଳ ବିରୋଧ କରୁଥିଲା। ଡେମୋକ୍ରାଟ-ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ଦଳର ବିକାଶ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ଦଳକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। ଏକ ରାଜନୈତିକ ଦଳ, ଯାହା ପ୍ରଧାନତଃ ଦାସପ୍ରଥା-ବିରୋଧୀ ମତାବଲମ୍ବନର ଆଧାରରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା।

ଇତିହାସବିଦ୍ମାନେ 1863କୁ ଗୃହଯୁଦ୍ଧର ସଠିକ୍ କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଯେଉଁ ଯୁଦ୍ଧର ଆଧାର ଦାସପ୍ରଥାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ନିର୍ମିତ ଥିଲା। 1863 ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଙ୍ଗର ନୂତନ ପତାକାବାହକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏକ ପଥଚିହ୍ନ ଅଟେ, ଯେଉଁମାନେ ସେତେବେଳେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିଲରଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରଥମ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ (ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଛବିଶର "ସାତ ସମୟ" ବିଷୟକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ)। ଏହା କି କେବଳ ଏକ ସରଳ ସଂଯୋଗ ହୋଇପାରେ ଯେ "ସାତ ସମୟ"ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥାର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅଧ୍ୟାୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦାସପ୍ରଥା-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଧାରିତ? "ସାତ ସମୟ" ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ "ଶାପ" ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଥିଲା ଯେ, ଯଦି ପଚିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଚୁକ୍ତି-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରାଯାଏ, ତେବେ ଇସ୍ରାଏଲ ତାହାର ଇତିହାସକୁ ସେହି ଦାସତ୍ୱକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିଯାଇ ସମାପ୍ତ କରିବ, ଯାହାରୁ ସେ ଲାଲ ସାଗରରେ ତାହାର ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରିବାବେଳେ ବାହାର କରାଯାଇଥିଲା।

1798 ରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ରାଜନୈତିକ ଦଳଟି ଡେମୋକ୍ରାଟିକ–ରିପବ୍ଲିକାନ ଦଳ ଥିଲା, ସେହି ଦଳ ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳାବଦ୍ଧ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ କିମ୍ବା ଝଞ୍ଜାବିକ୍ଷୋଭର ମଧ୍ୟଦିଆରେ ଅତିକ୍ରମ କଲା। 1798 ରୁ ଆଗକୁ, ଏବଂ ବିଶେଷକରି August 11, 1840 ରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ମିଲରାଇଟ ଆନ୍ଦୋଳନ ମଧ୍ୟ ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳାବଦ୍ଧ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଓ ଝଞ୍ଜାବିକ୍ଷୋଭର ମଧ୍ୟଦିଆରେ ଅତିକ୍ରମ କଲା।

ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରର ପ୍ର ାରମ୍ଭିକ ରାଜନୈତିକ ଦଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରୁ ଗୋଟିଏ ଥିବା ଡେମୋକ୍ର ାଟିକ-ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ପାର୍ଟି, ଆଜି ଯେପରି ଆଧୁନିକ ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ପାର୍ଟି ଅବସ୍ଥିତ ଅଛି, ସେହି ଦଳରେ ପ୍ର ତ୍ୟ କ୍ଷ ଭାବରେ ପରିଣତ ହୋଇନଥିଲା। ପରିବର୍ତ୍ତେ, ସମୟକ୍ର ମେ ଏହା ବିଭିନ୍ନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ଭିନ୍ନ 1କରଣର ମାଧ୍ୟ ମରେ ଗତି କରିଥିଲା, ଏବଂ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ରିପବ୍ଲିକାନ୍

ପାର୍ଟିର ଉଦୟ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ଭିନ୍ନ ରାଜନୈତିକ ଦଳର ଗଠନକୁ ନେଇଯାଇଥିଲା।

ଡେମୋକ୍ରାଟିକ-ରିପବ୍ଲିକନ୍ ପାର୍ଟି, ଯାହା ସାଧାରଣତଃ ଥୋମାସ ଜେଫରସନ୍ ଓ ଜେମ୍ସ ମାଡିସନଙ୍କ ସହ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବୋଲି ଧରାଯାଏ, ଫେଡେରାଲିଷ୍ଟ ପାର୍ଟିଙ୍କ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ସ୍ୱରୂପ ୧୮ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷଭାଗରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା। ଡେମୋକ୍ରାଟିକ-ରିପବ୍ଲିକନମାନେ ସଂବିଧାନର କଠୋର ବ୍ୟାଖ୍ୟା, ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ଅଧିକାର, ଏବଂ କୃଷିଭିତ୍ତିକ ସ୍ୱାର୍ଥସମୂହଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଥିଲେ।

ତଥାପି, ୧୮୨୦ ଦଶକରେ ଆସିବା ସମୟରେ, ଡେମୋକ୍ରାଟିକ୍-ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ପାର୍ଟି ଅଞ୍ଚଳୀୟ ଓ ଚିନ୍ତାଧାରାଗତ ରେଖାମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା। ପ୍ରମୁଖ ବିଭାଜନ "ଏରା ଅଫ୍ ଗୁଡ୍ ଫିଲିଙ୍ଗ୍ସ" (୧୮୧୭–୧୮୨୫) ସମୟରେ ଘଟିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଜେମ୍ସ୍ ମୋନ୍ରୋଙ୍କ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିତ୍ୱ ପ୍ରତି ଦୃଢ଼ ବିରୋଧିତାର ଅଭାବ ଥିଲା। ଏହି ରାଜନୈତିକ ଶାନ୍ତିର ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଡେମୋକ୍ରାଟିକ୍-ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ପାର୍ଟିର ପତନକୁ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ କଲା। ଶେଷରେ, ପାର୍ଟିଟି କେତେକ ଗୁଟିକାରେ ବିଭକ୍ତ ହେଲା ଏବଂ ନିମ୍ନଲିଖିତ ରାଜନୈତିକ ଗୋଷ୍ଠୀଗୁଡ଼ିକରେ ପରିଣତ ହେଲା:

ଡେମୋକ୍ରାଟିକ୍ ପାର୍ଟି: 1829 ମସିହାରେ ସପ୍ତମ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ହୋଇଥିବା ଆଣ୍ଡ୍ରୁ ଜ୍ୟାକସନଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀମାନେ ଡେମୋକ୍ରାଟିକ୍ ପାର୍ଟି ଗଠନ କରିଥିଲେ। ଜ୍ୟାକସନୀୟ ଡେମୋକ୍ରାଟମାନେ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଶାଖା, ପଶ୍ଚିମମୁଖୀ ବିସ୍ତାର, ଏବଂ ଧଳା ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିକ ବ୍ୟାପକ ମତାଧିକାରକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥିଲେ।

ନ୍ୟାସନାଲ୍ ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ପାର୍ଟି: ଏହି ଦଳ ଆଣ୍ଡ୍ରୁ ଜାକ୍ସନଙ୍କର ରାଷ୍ଟ୍ରପତିପଦ ପ୍ରତି ଏକ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ସ୍ୱରୂପ ଉଦ୍ଭବିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜାକ୍ସନ-ବିରୋଧୀ ଗୁଟିକ ସହିତ ମିଶି ହ୍ୱିଗ୍ ପାର୍ଟିରେ ପରିଣତ ହେଲା। ନ୍ୟାସନାଲ୍ ରିପବ୍ଲିକାନମାନେ ସାଧାରଣତଃ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସଂଘୀୟ ସରକାର ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ଉନ୍ନତି ପ୍ରତି ଅଧିକ ସମର୍ଥନଶୀଳ ଥିଲେ।

ଆଣ୍ଟି-ମାସୋନିକ୍ ପାର୍ଟି: ଏହା ଏକ ଅଳ୍ପକାଳ ସ୍ଥାୟୀ ରାଜନୈତିକ ଦଳ ଥିଲା, ଯାହା ୧୮୨୦ ଦଶକରେ ଗୁପ୍ତସ୍ୱଭାବୀ ମାସୋନିକ୍ ଭ୍ରାତୃସଂଘର ପ୍ରଭାବ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଚିନ୍ତାବୋଧର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାସ୍ୱରୂପ ପ୍ରଧାନତଃ ଉଦ୍ଭବିତ ହୋଇଥିଲା। ଏହା ପୂର୍ବତନ ଡେମୋକ୍ରାଟିକ୍-ରିପବ୍ଲିକାନ୍ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଆତ୍ମସାତ୍ କରିଥିଲା।

ହ୍ୱିଗ୍ ପାର୍ଟି: 1830 ଦଶକରେ ଗଠିତ, ହ୍ୱିଗ୍ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବତନ ନ୍ୟାସନାଲ୍ ରିପବ୍ଲିକାନ୍ମାନେ, ଆଣ୍ଟି-ମେସନ୍ମାନେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିରୋଧୀ ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ ସମ୍ମିଳିତ ଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଥିଲା ଜାକ୍ସୋନିୟ ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ବିରୋଧ, ଏକ ସଶକ୍ତ ସଂଘୀୟ ସରକାର ପ୍ରତି ସମର୍ଥନ, ଏବଂ ଶିଳ୍ପ ଓ ଅର୍ଥନୈତିକ ଉନ୍ନତିର ପ୍ରୋତ୍ସାହନ।

ଦାସପ୍ରଥାକୁ ନେଇ ବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ଖଣ୍ଡୀୟ ଟଣାପୋଡ଼ର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ସ୍ୱରୂପ 1850 ଦଶକରେ ଆଧୁନିକ ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ପାର୍ଟିର ସ୍ଥାପନା ହୋଇଥିଲା। ଏହା ପୂର୍ବତନ ହୁଇଗ୍ମାନଙ୍କୁ, ଦାସପ୍ରଥା-ବିରୋଧୀ ଡେମୋକ୍ରାଟମାନଙ୍କୁ, ଫ୍ରି ସଏଲର୍ମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ନୂତନ ଭୂଭାଗଗୁଡ଼ିକରେ ଦାସପ୍ରଥାର ବିସ୍ତାରକୁ ବିରୋଧ କରୁଥିବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥିଲା। ପ୍ରଥମ ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପ୍ରାର୍ଥୀ, John C. Fremont, 1856 ମସିହାର ନିର୍ବାଚନରେ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଦଳର ପ୍ରଥମ ସଫଳ ପ୍ରାର୍ଥୀ, Abraham Lincoln, 1860 ମସିହାରେ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିଲେ। ତେଣୁ, ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ପାର୍ଟି ଡେମୋକ୍ରାଟିକ-ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ପରମ୍ପରାରୁ ପୃଥକ ଭାବରେ ଉଦ୍ଭବ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଆମେରିକୀୟ ରାଜନୈତିକ ଇତିହାସରେ ଏହାର ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଗତିପଥ ଥିଲା।

1860 ସାଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ରିପବ୍ଲିକାନ ପାର୍ଟି ତାହାର ପ୍ରଥମ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ ନିର୍ବାଚିତ କଲା। ଏହା ସେହି ରାଜନୈତିକ ଦଳମାନଙ୍କର ଏକ ମିଳିତ ଜୋଟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା, ଯେମାନେ ଦାସପ୍ରଥାର ବିରୋଧୀ ଥିଲେ। 1863 ମସିହାରେ ମୁକ୍ତି ଘୋଷଣାପତ୍ର ଦାସପ୍ରଥାକୁ ଅସ୍ତିତ୍ୱରୁ "କହି" ବାହାର କରିଦେଲା। 1863 ମସିହାରେ ରିପବ୍ଲିକାନ ଶିଙ୍ଗ, ଯାହା ସେତେବେଳେ ରିପବ୍ଲିକାନ ପାର୍ଟି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହେଉଥିଲା, ଦାସପ୍ରଥାକୁ ଅସ୍ତିତ୍ୱରୁ "କହି" ବାହାର କରିଦେଲା, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଙ୍ଗ ଏକ ଆନ୍ଦୋଳନ ହେବାକୁ ବନ୍ଦ କରି ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଗଲା। ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କର ଆନ୍ଦୋଳନ 1863 ମସିହାର ମେ ମାସରେ ବୈଧ ଏବଂ ସରକାରୀ ଭାବରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ଏବଂ ସେହି ବର୍ଷରେ ମୋଶିଙ୍କ ଶପଥ, ଦାସପ୍ରଥାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ, ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଗଲା। ଯାହାର କାନ ଅଛି, ସେ ଶୁଣୁ।

ଏହି ସମୟରେ, ଭବିଷ୍ୟ ଦ କ୍ତ ା ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ଯାହାକୁ "ମୋଶାଙ୍କ ଶପଥ" ବୋଲି ଅଭିହିତ କରାଯାଇଛି, ତାହାର ଏକ ସଂକ୍ଷ ି ପ୍ତ ସମୀକ୍ଷ ା ପ୍ର ଦାନ କରିବା ଶାୟଦ୍ ତଥ୍ୟ ବହୁଳ ହେବ।

> ହଁ, ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ତୁମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିଛନ୍ତି, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇ ତୁମର ସ୍ୱରକୁ ଆଜ୍ଞାପାଳନ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ଏହିକାରଣରୁ ଶାପ ଆମ ଉପରେ ଢାଳି ଦିଆଯାଇଛି, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲିଖିତ ଶପଥ ମଧ, କାରଣ ଆମେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଛୁ। ଦାନିଏଲ ୯:୧୧।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିବାବେଳେ ଯିଏ ଗାବ୍ରିଏଲ୍ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିଲେ, ସେହି ୱିଲିଆମ୍ ମିଲର୍ ପ୍ରଥମେ ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶ ଅଧ୍ୟାୟର "ସାତ କାଳ" ପ୍ରତି ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥିଲେ। ମିଲରଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏହା ଯେ, ବାଇବେଲର ତାଙ୍କ ଅଧ୍ୟୟନରେ ସେ ଉତ୍ପତ୍ତି ପୁସ୍ତକରୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହିପରି ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ସେ ଦାନିଏଲ ଆଠ ଅଧ୍ୟାୟ ଓ ଚଉଦ ପଦର ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବାର ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକକୁ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ। ସେ କେବଳ ବାଇବେଲ୍ ଏବଂ କ୍ରୁଡେନଙ୍କ ଏକ କନ୍କର୍ଡାନ୍ସକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ।

କ୍ରୁଡେନଙ୍କର କନ୍କର୍ଡାନ୍ସରେ ସେହି ହିବ୍ରୁ କିମ୍ବା ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ କୌଣସି ସନ୍ଦର୍ଭ ନାହିଁ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ପରେ କିଙ୍ଗ ଜେମ୍ସ ବାଇବେଲର ଇଂରାଜୀରେ ଅନୁବାଦ ହୋଇଥିଲା। ମିଲର ଯେ ପଦ୍ୟଖଣ୍ଡ ସେ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିଲେ, ତାହାର "ପ୍ରସଙ୍ଗ"କୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ଶାସ୍ତ୍ରର କୌଣସି ଶବ୍ଦ କିମ୍ବା ପଦ୍ୟଖଣ୍ଡ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଜ ବୁଝାମଣାକୁ ପରିଚାଳିତ କରୁଥିଲେ। "ସାତ କାଳ" ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ବୁଝାମଣାକୁ ନେଇ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଏହା ବୁଝିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସରଳ ଯେ ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକର ଛବିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟର "ସାତ କାଳ"ର ପ୍ରସଙ୍ଗ ହେଉଛି ପଚିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟ।

ପଚିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଭୂମିର ବିଶ୍ରାମ, ଯୁବିଲୀ ଏବଂ ଦାସତ୍ୱର ନିୟମଗୁଡ଼ିକର ରୂପରେଖା ଦିଆଯାଇଛି। ପଚିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଏହି ନିୟମଗୁଡ଼ିକ "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା"ର ଅଂଶ, ଯାହା ପାଳନ କରାଗଲେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ ଏବଂ ଅନାଜ୍ଞାପାଳନ କରାଗଲେ "ଶାପ" ଆଣେ। ଛବିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ "ସାତ ଗୁଣ"ର ଶାପର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶତ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ, ଏବଂ ଏହାକୁ ଭୂମିର ବିଶ୍ରାମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନିୟମ ଓ ଦାସତ୍ୱର ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକର ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି। ଛବିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହି ଦଣ୍ଡକୁ "ମୋର ଚୁକ୍ତିର ବିବାଦ" ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି।

> ତେବେ ମୁଁ ମଧ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପ୍ରତିକୂଳ ଭାବେ ଚାଲିବି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାପମାନଙ୍କ ନିମିତ୍ତେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ସାତଗୁଣ ଦଣ୍ଡ ଦେବି। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଖଡ୍ଗ ଆଣିବି, ଯାହା ମୋର ନିୟମର ବିବାଦର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହରମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏକତ୍ରିତ ହେବ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହାମାରୀ ପଠାଇବି; ଏବଂ ତୁମେ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ହାତରେ ସମର୍ପିତ ହେବ। ଲେବ୍ୟବସ୍ଥା 26:24, 25.

ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ, ଯେହିଁ "ନିୟମ" ବିଷୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର "ବିବାଦ" ରହିଛି, ସେହି ନିୟମ ହେଉଛି ପୂର୍ବରୁ ପଚିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇଥିବା ନିୟମ। ସାତ ଗୁଣ ଦଣ୍ଡକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ "ନିୟମର ବିବାଦ" ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି, ଏବଂ ଏଥି ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ "ଶାପ" ହେଉଛି ଯେ, ଇସ୍ରାଏଲ "ତାଙ୍କର" ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ "ହାତରେ ସମର୍ପିତ" ହେବ; ଏବଂ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ଦେଶରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ, (ଯେପରି ଦାନିଏଲ ଥିଲେ) ଇସ୍ରାଏଲ ତାଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ଦାସ ହୋଇଯିବ।

ଯେତେବେଳେ ମୋଶା ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକର ଛବିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟ ଲେଖିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ମିଶରର ଦାସତ୍ୱରୁ ମାତ୍ର ମୁକ୍ତି ପାଇଥିଲା, ଏବଂ ପଚିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଦାସତ୍ୱର ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ କିମ୍ବା ଆଶୀର୍ବାଦ କିମ୍ବା ଶାପ ଆଣିବାକୁ ଥିଲା। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ କେବେ ମଧ ଯୁବିଲୀର ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରିନଥିଲା, ଏବଂ ଶେଷରେ ଉଭୟ ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ "ସାତଥର" ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛିଟରାଇ ଦିଆଗଲେ, ଯାହା ଦାନିଏଲ "ମୋଶାଙ୍କ ଶାପ" ବୋଲି କହିଥିଲେ, ତାହାର ପୂରଣରେ।

ଇଜିପ ୍ଟରେ ସେମାନଙ୍କ ର ଦାସତ୍ୱ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ପରମେଶ୍ୱ ର ଓ ଇସ୍ର ାଏଲ୍ ର ମଧ ରେ ଥିବା ଚୁକ୍ତ ି ସମ୍ ନ୍ଧ , ଆଶ୍
ଓ ବାବିଲୋନ୍ ପ୍ର ତି ସେମାନଙ୍କ ର ଦାସତ୍ୱ ସହ ଶେଷ ହେଲା। ଉତ୍ତ ର ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଥିବା "ସାତ କାଳ" 1798

ମସିହାରେ ଶେଷ ହେଲା, ଏବଂ ଦକ୍ଷ ିଣ ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଥିବା "ସାତ କାଳ" 1844 ମସିହାରେ ଶେଷ ହେଲା। ଏହି ଦୁଇଟି ସାତ କାଳର ଅବଧିର ଆରମ୍ଭ ବିନ୍ଦୁ ଯିଶାୟ ଅଧ ାୟ ସାତରେ ଚିହ୍ନ ିତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଯୁଦାର ରାଜା ଆହାଜଙ୍କ ୁ ଖ୍ରି ୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ 742 ମସିହାରେ ଯିଶାୟଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ଘୋଷିତ ପାଞ୍ଚ ଷଠି ବର୍ଷର ଏକ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀ ଦିଆଯାଇଥିଲା।

> କାରଣ ସିରିୟାର ମୁଣ୍ଡ ହେଉଛି ଦମାସ୍କ, ଏବଂ ଦମାସ୍କର ମୁଣ୍ଡ ହେଉଛି ରେଜୀନ; ଏବଂ ପଞ୍ଚଷଷ୍ଟି ବର୍ଷର ମଧ୍ୟରେ ଏଫ୍ରାଇମ ଭଙ୍ଗିଦିଆଯିବ, ଯେପରି ସେ ଆଉ ଜାତି ରୂପେ ରହିବ ନାହିଁ। ଏବଂ ଏଫ୍ରାଇମ୍ର ମୁଣ୍ଡ ହେଉଛି ସମରିୟା, ଏବଂ ସମରିୟାର ମୁଣ୍ଡ ହେଉଛି ରେମଲିୟାଙ୍କର ପୁଅ। ଯଦି ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ନାହିଁ, ନିଶ୍ଚୟ ତୁମେ ସ୍ଥିର ହେବା ନାହିଁ। ଯିଶାୟ 7:8, 9.

ଇଶାୟା ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ ଯେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ 742 BC ରେ ଘୋଷିତ ହେବାର ସମୟରୁ ପାଁଷଠି ବର୍ଷ "ଭିତରେ" ଉତ୍ତରରାଜ୍ୟ ଭଙ୍ଗିତ ହେବ। ଏକୋଣିଶ ବର୍ଷ ପରେ, 723 BC ରେ, ଇସ୍ରାଏଲର ଉତ୍ତରରାଜ୍ୟ ଅଶ୍ଶୂରର ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାସତ୍ୱକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପରେ, 677 BC ରେ, ବାବିଲର ରାଜା ଯିହୁଦାର ଦକ୍ଷିଣରାଜ୍ୟକୁ ଦାସତ୍ୱକୁ ନିଆଇଥିଲେ। ପାଁଷଠି ବର୍ଷର ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଛଅଟି ଐତିହାସିକ ପଥଚିହ୍ନ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। ପ୍ରଥମଟି ହେଉଛି 742 BC, ଯେତେବେଳେ ଏହି ପୂର୍ବବାଣୀ ଘୋଷିତ ହୋଇଥାଏ। ଏକୋଣିଶ ବର୍ଷ ପରେ, 723 BC ରେ, ଉତ୍ତରରାଜ୍ୟକୁ ଅଶ୍ଶୂରୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାସତ୍ୱକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା। ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପରେ, 677 BC ରେ, ଦକ୍ଷିଣରାଜ୍ୟକୁ ବାବିଲୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାସତ୍ୱକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା। ତାପରେ 723 BC ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ 1798 ରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା। ପରେ 1844 ରେ, 677 BC ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ସମାପ୍ତ ହେଲା। 1844 ରୁ, ସମଗ୍ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଗଠନକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ, ଏହି ପୂର୍ବବାଣୀ ଏକୋଣିଶ ବର୍ଷ ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଲା; କାରଣ, ଯେତେବେଳେ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଗଠନର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ପାଇଁ ଏକୋଣିଶ ବର୍ଷ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ତାହାର ଶେଷକୁ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏକୋଣିଶ ବର୍ଷ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ।

ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ମିଶରର ଦାସ୍ୟତାରୁ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଅନାଜ୍ଞାପାଳନର କାରଣରେ ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ—ଉଭୟ ରାଜ୍ୟ ପୁଣିଥରେ ଦାସ୍ୟତାକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଇସ୍ରାଏଲର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଇତିହାସକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଆଧୁନିକ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପ୍ତ ହୁଏ, ଏବଂ ଏପରି କରିବା ସମୟରେ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ପଥଚିହ୍ନମାନଙ୍କର ବିଷୟବସ୍ତୁ ହେଉଛି ଦାସ୍ୟତା।

ଯିଶାୟା ସାତ ଅଧ୍ୟାୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ 742BC ରେ ଯିଶାୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୁଷ୍ଟ ରାଜା ଆହାଜଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ମଧ୍ୟରେ ଆସନ୍ନ ଗୃହଯୁଦ୍ଧ ପରିଚିହ୍ନିତ ହେଉଥିଲା। ଆହାଜଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଶାବ୍ଦିକ ଗୌରବମୟ ଦେଶ ଥିଲା। 1798 ମସିହାରେ, ବାଇବେଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମିକ ଗୌରବମୟ ଦେଶ ବାଇବେଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟ ଭାବରେ ଶାସନ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା। 1844 ମସିହାରେ ଯେତେବେଳେ ଶାବ୍ଦିକ ଗୌରବମୟ ଦେଶ ବିରୋଧରେ ଥିବା ସାତ ସମୟ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ରାଜା ଆହାଜଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଯେପରି, ଏକ ଆସନ୍ନ ଗୃହଯୁଦ୍ଧ ଥିଲା। 1844 ସୁଦ୍ଧା, ରାଜନୈତିକ ଦଳଗୁଡ଼ିକର ଭଙ୍ଗିଯାଇବା ଓ ମିଳିତ ମୋର୍ଚ୍ଚା ଗଠନ କରିବାର ଅସ୍ଥିରତା ପ୍ରାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ରାଜନୈତିକ ମତପ୍ରବଣତାରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଯାଇଥିଲା। ଦାସପ୍ରଥାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ, ଡେମୋକ୍ରାଟମାନେ ଦାସପ୍ରଥା-ସମର୍ଥକ ଥିଲେ ଏବଂ ରିପବ୍ଲିକାନମାନେ ଦାସପ୍ରଥା-ବିରୋଧୀ ଥିଲେ। 1798 ରୁ 1860 ମସିହାରେ ଗୃହଯୁଦ୍ଧର ଆରମ୍ଭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ରାଜନୈତିକ ଦଳମାନଙ୍କର ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀ ବିକଶିତ ହେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ସ୍ଥିର ହୋଇଯାଇଥିଲା।

ଆହାଜ୍ ଆକ୍ଷ ରିକ ମହିମାମୟ ଦେଶକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଏହିପରି ସେ ଆଧ ାତ୍ମ ିକ ମହିମାମୟ ଦେଶର ପ୍ର ତୀକ ଥିଲେ। ଆହାଜଙ୍କ ର ଇତିହାସ ସେହି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ପ୍ର ତୀକ, ଯେଉଁଠାରେ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀ 742 BCରେ ଘୋଷିତ ହୋଇଥିଲା; ଏହିକାରଣରୁ ଏହା ସେହି ଇତିହାସର ମଧ ପ୍ର ତୀକ, ଯେଉଁଠାରେ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀର ସମାପ୍ତ ି ହୋଇଥିଲା। ଆରମ୍ଭ ିକ ଇତିହାସରେ, ଦଶଟି ଗୋତ୍ର ରୁ ଗଠିତ ଉତ୍ତ ରର ରାଜ୍ୟ , ଦକ୍ଷ ିଣର ଦୁଇଟି ଗୋତ୍ର ର ଦେବସ୍ଥ ାପିତ ଶାସନ ବିରୋଧରେ ପ୍ର ତିବାଦସ୍ୱ ରୂପ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ଗୋତ୍ର ଠାରୁ ପୃଥକ୍ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ଉତ୍ତ ରର ସେହି ଦଶଟି ଗୋତ୍ର ସିରିଆ ସହ ଏକ ମହାଜୋଟ ଗଠନ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଦକ୍ଷ ିଣର ମହାଜୋଟ ଏବଂ ସିରିଆ ଦ୍ୱ ାରା

ପ୍ର ତୀକାତ୍ମ କ ଭାବେ ଉପସ୍ଥ ାପିତ ଏକ ଶକ୍ତ ି ମଧ୍ୟ ରେ ଥିବା ମିଳିତ ଜୋଟର ପ୍ର ତୀକ ଥିଲା।

ଏହି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସାରାଂଶ ଏହା ସୂଚିତ କରୁଛି ଯେ, ଲେବୀୟପୁସ୍ତକ ଛବିଶର "ସାତ ସମୟ" ଏକ ଚୁକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା, ଯାହା ଆଜ୍ଞାପାଳନ ପାଇଁ ଆଶୀର୍ବାଦ କିମ୍ବା ଆଜ୍ଞାଭଙ୍ଗ ପାଇଁ ଦାସତ୍ୱର "ଶାପ" ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରେ। ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ ଏକ ଜାତି ଭାବେ ଏକାସାଥିରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଦାସତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ନିଜ ଅନ୍ତକାଳରେ ପୁନର୍ବାର ଦାସତ୍ୱରେ ସମର୍ପିତ କରାଯାଇଲା।

ସେହି ଦାସତ୍ୱ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମାନଙ୍କର ଶେଷଭାଗରେ ଥିବା ପାଞ୍ଚଷଠି ବର୍ଷର ଅବଧି ଆଧାତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ଆଧାତ୍ମିକ ଗୌରବମୟ ଦେଶରେ, ଉତ୍ତରର ଦକ୍ଷିଣବିରୋଧୀ ଏକ ଗୃହଯୁଦ୍ଧର ସଠିକ୍ ମଝିମଝିରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା। ସେହି ଗୃହଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା ଏମିତି ଏକ ରାଜ୍ୟ, ଯାହା ଏକ ସଂଘବନ୍ଧନ ଗଠନ କରିଥିଲା ଏବଂ ବିରୋଧୀ ରାଜ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ଦିବ୍ୟଭାବେ ସ୍ଥାପିତ ଶାସନରୁ ବିଛିନ୍ନ ହୋଇଯାଇଥିଲା।

୧୭୯୮ ରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଗୃହଯୁଦ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଗଣତନ୍ତ୍ରବାଦର ଶୃଙ୍ଗକୁ ଏକ ଏପରି ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ନେଇଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଦାସପ୍ରଥା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଶ୍ନର ଦୁଇ ପକ୍ଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ରାଜନୈତିକ ବିରୋଧୀଙ୍କୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା। ଦାସପ୍ରଥାକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବା ଦାସପ୍ରଥା-ସମର୍ଥକ ବିରୋଧୀମାନେ ସେହି ସଂଘର୍ଷରେ ପରାଜିତ ହେଲେ।

1798 ଠାରୁ ଗୃହଯୁଦ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟତ୍ୱର ଶିଙ୍ଗକୁ ଏମିତି ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟରୁ ଗତି କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଦାସପ୍ରଥା-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଶ୍ନମାନଙ୍କର ଦୁଇ ପକ୍ଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଧାର୍ମିକ ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା। ଦାସପ୍ରଥା ପକ୍ଷପାତୀ ସେହି ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନେ, ଯେମାନେ ଦାସପ୍ରଥାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମୂଳ ବୁଝାମଣାକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ସେମାନେ ସଂଘର୍ଷରେ ପରାଜିତ ହେଲେ।

୧୮୬୩ ମସିହାରେ ରିପବ୍ଲିକାନବାଦର ଶିଙ୍ଗ ଦାସପ୍ରଥାର ପ୍ରଚଳନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାରେ ସଫଳ ହେଲା।

1863 ମସିହାରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ଶିଙ୍ଗ ଦାସତ୍ୱ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାରେ ସଫଳ ହେଲା।

ଏହା କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସମୟ ପାଇଁ ଏଲିୟା ଥିବା ମିଲରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ। ଏପରି କରି ସେମାନେ "ମୋଶାଙ୍କର ଶପଥ"କୁ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କ ସମୟ ପାଇଁ ଆଧାରଶିଳା ଥିଲା। ତାହାବେଳେ ମୋଶା ଓ ଏଲିୟା ଅସ୍ୱୀକୃତ ହେଲେ, କେବଳ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ରେ ପୁନର୍ଆଗମନ କରିବା ପାଇଁ।

ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା, ସେହି ଅଦ୍ଭୁତ ଭାଷାବିଦ୍, "ମୋଶାଙ୍କ ଶପଥ"ର ସମଗ୍ର ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ଜୁଡ଼ି ନିଜ ଦିବ୍ୟ ସ୍ୱାକ୍ଷର ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ, ଯାହାକି ସେ ସ୍ୱୟଂ ପାଲମୋନି, ଅଦ୍ଭୁତ ସଂଖ୍ୟାକାରୀ ଭାବେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ। ଯଦି ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ନାହିଁ, ନିଶ୍ଚୟ ତୁମେ ସ୍ଥାପିତ ହେବ ନାହିଁ।